

NEPAGEIDAUJAMAS NĖŠTUMAS

Nepageidaujamas nėštumas - vis pasikartojanti ginekologinė problema, dėl kurios gyvūnų savininkai kreipiasi į veterinarijos gydytojus. Bėda paprastai užklumpa netikėtai ir neplanuotai, kai rujojanti kalė pabėga arba nepavyksta jos apginti nuo įkyraus gerbėjo, kai nėra galimybių auginti šuniukus, kai veislinė kalė susiporuoja su neveisliniu patinu, kai turėti palikuonių negali dėl sveikatos sutrikimų. Spręsti šias problemas nemalonu nei šeiminkams, nei veterinarams, tačiau, jeigu taip atsitiktų, geriau iš anksto žinoti, kaip elgtis.

Kada?

Pirmiausia, nelaukti, kadangi nutraukti nepageidaujamą nėštumą medikamentais galima tik pirmosiomis dienoms. Jeigu uždelsite, teks arba laukti, kol kalė šuniuos, arba ją sterilizuoti. Reikalą apsunkina vėlyva diagnostika: nustatyti, ar kalė tikrai apvaisinta, įmanoma tik nuo 24-25 nėštumo dienos, atlikus ultragarsinį tyrimą (tyrimas patikimas, nesukelia diskomforto kalei, neturi šalutinio poveikio). Dėl kalių lytinio ciklo ypatumų nėštumo neįmanoma nustatyti iš kraujo arba šlapimo tyrimų.

Kaip?

Nutraukti nėštumą galima vaistais (vartojami hormoniniai estrogenai arba prostaglandinų preparatai) arba chirurginiu būdu (šalinama gimda ir kiaušidės - sterilizuojama). Hormonai vartojami tik nėštumo pradžioje. Džniausia jie leidžiami 3,5 ir 7 parą po susikergimo. Šie preparatai turi labai stiprų šalutinį poveikį. Apie 50% kalių po estrogeno injekcijų suseraga gimdos uždegimu - pyometra. Ši rimta liga paprastai baigiasi gimdos šalinimu, be to, gali prasidėti kraujavimas iš gimdos, atsiranda hormoninių sutrikimų, kiaušidžių cistų. Kalei ateityje sunkiau pastoti bei išnešioti jauniklius, gali išsivystyti nevaisingumas.

Todėl prieš vartojant šiuos preparatus kalės savininkas turi rimtai apsvarstyti ir atsakyti į šiuos veterinarijos gydytojo klausimus:

1. Kada prasidėjo ruja ir ar tikrai rujoja? Itin retai, tačiau pasitaiko atveju, kad patinai sukergia nerujojančias kales, ypač šioms sergant makšties gleivinės uždegimu, kurio metu išskiriamas patinus priviliojantis kvapas. Taip pat pasitaiko, jog kalė buvo sukergta rujos metu, tačiau nevaisingomis dienomis.
 2. Ar tikrai susikergė? Jeigu ji rujos metu dingo kelioms valandoms, galbūt, nespėjo susiporuoti. Tačiau net jeigu taksukė pabėgo su senbernarū, negalima atmesti galimybės, kad taps šuninga. Šunys dažnai nustebina gebėjimu prisitaikyti...
 3. Ar planuojama vėliau veisti? Nutraukiant nėštumą hormonais, išlieka gimdos uždegimo bei nevaisingumo pavojus, todėl vertėtų viską apsvarstyti ir leisti kalei atsivesti neveislinius šuniukus, kad vėliau būtų galima sukergti su veisliniu patinu.
 4. Ar planuota sterilizuoti? Jeigu taip, geriau nevartoti estrogenų, palaukti 25 dienas, atlikti tyrimą ultragarsu ir, jei kalė šuninga, sterilizuoti ją nėštumo metu, jeigu ne, palaukti dar dieną arba pusantros ir tada sterilizuoti, kol neprasidėjo kita ruja.
- Gydymo hormonais geriau netaikyti pagyvenusioms, sergančiomis įvairiomis lėtinėmis ligomis kalėms. Jei vis dėlto šis gydymas pasirenkamas, jo metu ir keletą savaičių po to būtina gydytojo priežiūra, tai padės laiku pastebėti šalutinį vaistų poveikį.

Kaip išvengti nepageidaujamo priauglio?

1. Sterilizuoti neveisiamas kales (apie sterilizacijos naudą rašyta ankstesniuose žurnalo numeriuose).
2. Rujos metu nepaleisti vienu netgi paklusniausių kalių, kadangi hormonų poveikis ir instinktas poruotis kartais būna stipresnis už išmoktas dresūros pamokas.
3. Vedžioti nuošalesnėse vietose ir tikrai pririštas pavadėliu.
4. Įsitikinti, kad voljeras tikrai sandarus.
5. Nesilankyti šunų parodose, dresūros aikštelėse bei kitose šunų ir žmonių susibūrimo vietose.
6. Nepatikėti rujojančių kalių vaikams.
7. Įsigyti ir apmauti kalei specialias kelnaites.